

Buddyjska świątynia Huishan (Songyue)

Fot. 1.

Buddyjska świątynia Songyue usytuowana jest w odległości siedmiu kilometrów na północ od miasta Dengfeng. Została zbudowana w czasach panowania Północnej Dynastii Wei, w drugim roku *yongping*, tj. w 509 roku naszej ery, jako pałac dla cesarza Xuanwu. W późniejszych latach została przekształcona w buddyjską świątynię. W roku 520 nadano jej pierwotną nazwę Xianju, a w roku 602, za panowania dynastii Sui zmieniono ją na używaną obecnie, tj. Huishan.

Pagoda o nazwie Songyue została wybudowana na jej terenie za rządów dynastii Wei w roku 523. Jest to historyczna, wielokątna ceglana pagoda z klasycznym chińskim zadaszaniem, tj. wielookapowym dachem. Nazywana jest ona „numerem jeden wśród chińskich pagód” i uważana za kluczowy zabytek kulturowy Chin. W 2010 roku została ona wpisana na listę dziedzictwa kulturowego UNESCO.

Fot. 2.

Fot. 1. Świątynia Huishan z pagodą Songyue położona jest na górskim stoku – do jej głównej bramy (widocznej na zdjęciu) wiodą długie schody

Fot. 2–3. Opis świątyni wraz z jej usytuowaniem zamieszczono na tablicy postawionej przy bramie głównej świątyni (fot. 2) oraz na „mapie” wmurowanej w chodnik (fot. 3)

Fot. 3.

Cała pagoda wraz z okapem jest zbudowana z wielokątnych cegieł. W sakralnym budownictwie chińskim ta forma jest niezwykle rzadko spotykana po dzień dzisiejszy. Dzięki wspaniałej konstrukcji wznosi się ona od ponad 1500 lat, a jej styl nawiązuje do pagód wznoszonych w starożytnych Indiach (z których notabene wywodzi się buddyzm). Uważa się, że jej konstrukcja jest dowodem zaawansowanej wiedzy technicznej dawnych Chińczyków w zakresie budownictwa.

Fot. 4. Za bramą główną świątyni wznosi się kamienna stela mistrza Dazhenga

Powyższa kamienna stela została wzniesiona za panowania cesarza Daizonga z dynastii Tang, w czwartym roku *dali*, tj. w 769 roku. Wyrte na niej słowa opisują życie i dokonania mistrza Dazhenga oraz genealogię buddyzmu chan (jap. zen), począwszy od Bodhidharmy, aż do osoby mistrza Dazhenga, uważanego za dziewiątego patriarchę tzw. „północnego odłamu” tego typu buddyzmu. W wyrazie szacunku dla osoby mistrza Dazhenga, napis wykaligrafował żyjący w czasach dynastii Tang mistrz kaligrafii – Wangjin, natomiast na kamiennej płycie wyrzeźbił go mistrz Xuhao. Stela ta jest wysoko cenionym zabytkiem w historii buddyzmu chan oraz sztuki kaligrafii z dynastii Tang.

Fot. 5. Teren świątyni Huishan porastają wielowiekowe drzewa

Fot. 6. Autor siedzący pod bambusowym krzewem przed pagodą Songyue

Pagoda Songyue została wybudowana w 520 roku, w czasach panowania Północnej Dynastii Wei. Jest uważana za jedną z najstarszych ceglanych pagód na świecie i najstarszą pagodę w Chinach. Ma kształt paraboli, piętnaście kondygnacji (pięter), jest wysoka na 36,8 metra, a jej średnica na poziomie gruntu wynosi 10,6 metra. Zbudowano ją na planie dwunastoboku, więc jej podstawę tworzy dwanaście równobocznych ścian. Jest to w Chinach ewenementem w skali kraju, gdyż generalnie chińskie pagody budowane są na planie czworoboku lub ośmioboku.

Jest ona wspaniałą sakralną budowlą, dowodzącą geniuszu jej budowniczych. W dniu 4 marca 1961 roku została ona uznana przez chińskie władze państwowe za jeden z kluczowych obiektów historycznych Chin, stanowiących o tożsamości kulturowej kraju, i z tego powodu objęta została formalną ochroną prawną. W sierpniu 2010 roku została ona uznana przez Organizację Narodów Zjednoczonych za obiekt należący do światowego kulturowego oraz naukowego dziedzictwa ludzkości.

Sławomir Pawłowki

Gdynia, 2015 r.

Na następnej stronie:

Fot. 7. Pagoda Songyue w całej okazałości

Artykuł zamieszczono na stronie internetowej

<http://kungfu.gdyniapozarzadowa.pl/swiatynia-huishan-i-pagoda-songyue/>

dnia 3 stycznia 2021 r.

